

Ово дело је наочан пример повезаности језичких и књижевних истраживања, њихове узајамне условљености и компатибилности њихових резултата. И више од тога, оно показује неопходност филозофског, естетичког, историјског и друштвеног приступа језику када се хоће дубински да проучава план садржаја језичког исказа.

У том контексту аутор с правом указује на значај стила, тачније на значењима која су кодирана у стилским изражајним средствима са посебним освртом на композицију као на формалну стилску формацију у делу. У ту сврху аутор је сасвим на месту користио комбинацију семиотичког приступа и анализе подтекста, омет са посебним освртом на улогу казивача и односе који се успостављају у делу између њега и аутора, њега и појединих јунака дела, њега и предмета приповедања...